

Reflexió Fatimára

A fatimai út után bennem elsősorban a Világultreya színessége, a sok dél-amerikai és ázsiai cursillista lelkesedése, a Bonnint személyesen ismerők visszaemlékezése, a Szentatya személyes küldöttének és a portugál püspökök jelenléte, valamint a magyar keresztút miatt maradt emlékezetes. Ez az út a szívemnek és nem az eszemnek adott pluszt. Nagy kegyelemnek tartom, hogy jelen lehettem a Cursillo mozgalom felajánlásán a Szűzanyának, ami garancia lehet arra, hogy apostoli küldetésünk teljesítése során segítségünkre lesz.

Örülök, hogy a magyarországi Cursillo Mozgalom látható módon volt jelen a Világultreyán. Székely János atya igazi lelki vezető volt, aki a liturgiákon a papok között, az egyéb programokon pedig közöttünk irányította figyelmünket a fontosra, az értékesre.

Nem mellékes, hogy a két kicsi látnok ráirányította figyelmemet az Istennek elkötelezett, embertársainkért áldozatot hozó, imádságos életre. A kegyelem sok apró megnyilvánulása, a fatimai elszállásolástól az utolsó napi magyar mise helyszínéig bizonyítja számomra, hogy az Úr köztünk és velünk volt.

De colores!
Kovács Ádám